

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 28. februar 2012 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-103/12)

(2012/C 157/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen, I. Díez Parra og I. Liukkonen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/19/EU ⁽¹⁾ af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har Europa-Parlamentet nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/19/EU af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst. Parlamentet anfægter det anvendte retsgrundlag. Det anfører i hovedsagen, at artikel 43, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra b), TEUF ikke kan udgøre det korrekte retsgrundlag, da den pågældende retsakt svarer til en international aftale om adgang til EU-farvande med henblik på udøvelsen af fiskeriaktiviteter af en tredjestat. Retsakten burde derfor have været vedtaget på grundlag af artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF og altså efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Subsidiært er Parlamentet af den opfattelse, at Rådet ved at have anvendt proceduren foreskrevet i artikel 218, stk. 6, litra b), TEUF har anlagt en forkert fortolkning af litra a), i samme stykke. Selv hvis det antages, at artikel 43, stk. 3, TEUF kan udgøre den rette hjemmel for en intern EU-retsakt, som har det samme indhold, som den anfægtede afgørelse, hvilket Parlamentet bestrider, forholder det sig ikke desto mindre således, at den fælles fiskeripolitik ved indgåelsen af internationale aftaler i EU udgør en uadskillelig del af proceduren. Derfor er enhver aftale på dette område en »aftale[...] , som dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure [...] finder anvendelse« i henhold til artikel 218, stk. 6, litra a), TEUF. Således burde retsakten under alle omstændigheder have været vedtaget under iagttagelse af godkendelsesproceduren ifølge nævnte litra a).

⁽¹⁾ EUT 2012 L 6, s. 8.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 1. marts 2012 — Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága

(Sag C-112/12)

(2012/C 157/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1) Er fritagelsen for udbytteskat, som ungarsk lovgivning indrømmer en udbyttmodtager, som er hjemmehørende i Ungarn, forenelig med de bestemmelser i EU-traktaterne, der regulerer princippet om fri etableringsret (artikel 49 TEUF), ligebehandlingsprincippet (artikel 54 TEUF) og princippet om kapitalens frie bevægelighed (artikel 56 TEUF [sic]), selv om

a) en ikke-hjemmehørende udbyttmodtager kun er fritaget for udbytteskat, hvis han opfylder bestemte lovkrav, nemlig om at hans andel (i forbindelse med aktier, de nominelle aktier) i kapitalen i et hjemmehørende selskab på tidspunktet for udlodning (tildeling) af udbyttet permanent har været på mindst 20 % i mindst to på hinanden følgende år, under hensyn til at såfremt den permanente andel på 20 % er blevet opretholdt i mindre end to på hinanden følgende år, er det selskab, som udlodder udbyttet, ikke forpligtet til at indeholde udbytteskat, og det udbyttmodtagende selskab eller i tilfælde af ikke-pengemæssige ydelser, det selskab, der udlodder udbyttet, ikke forpligtet til at betale den nævnte skat i forbindelse med indgivelsen af sin skatteangivelse, hvis en anden person eller den, der udlodder udbyttet, har garanteret betaling af skatten

b) og det forholder sig således, at en ikke-hjemmehørende udbyttmodtager ikke opfylder kravene i henhold til national lovgivning for at kunne indrømmes skattefritagelse, hvis hans andel (i forbindelse med aktier, de nominelle aktier) i kapitalen i det hjemmehørende selskab på tidspunktet for udlodningen (tildelingen) af udbyttet ikke når op på mindstetærsklen på de lovfastede 20 %, eller hvis han ikke har opretholdt den nævnte procent permanent i mindst to på hinanden følgende år, eller hvis den permanente deltagelse på 20 % er blevet opretholdt i mindre end to på hinanden følgende år, såfremt betalingen af skatten ikke er blevet garanteret af tredjemand eller af den, der udlodder udbyttet?

2) Skal spørgsmål 1, punkt b), besvares anderledes, dvs. er svaret påvirket af — og hvis dette er tilfældet i hvilken udstrækning — at

a) mens en hjemmehørende udbyttmodtager er fritaget for udbytteskat i henhold til ungarsk lovgivning, afhænger en ikke-hjemmehørende udbyttmodtagers skattebyrde af, at Rådets direktiv [90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater] eller overenskomsten [mellem Republikken Ungarn og Storhertugdømmet Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskat og formueskat, som blev undertegnet den 15.1.1990 i Budapest], finder anvendelse på ham

b) mens en hjemmehørende udbyttmodtager er fritaget for udbytteskat i henhold til ungarsk lovgivning, kan en ikke-hjemmehørende udbyttmodtager, alt efter hvad hans nationale ret bestemmer, enten modregne den nævnte skat i sin nationale beskatning, eller finansiere den endegyldigt?

3) Kan den nationale skatteforvaltning påberåbe sig artikel 65 TEUF, stk. 1, (tidligere artikel 58 EF, stk. 1), og den tidligere artikel 220 EF med henblik på ikke at anvende fællesskabsretten ex officio?

—————

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Middelburg (Nederlandene) den 20. marts 2012 — Y.S. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Sag C-141/12)

(2012/C 157/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Middelburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Y.S.

Sagsøgt: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Præjudicielle spørgsmål

1) Er de oplysninger, der optages i rapporten om den pågældende person, og som vedrører denne, personoplysninger som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾?

2) Er den juridiske analyse, der optages i rapporten, en personoplysning som omhandlet i den førnævnte bestemmelse?

3) Såfremt Domstolen bekræfter, at de ovennævnte oplysninger er personoplysninger, skal sagsbehandleren/myndigheden da også give indsigt i disse personoplysninger i henhold til artikel 12 i direktiv 95/46/EF og chartrets artikel 8, stk. 2 ⁽²⁾?

4) Kan den pågældende person i denne sammenhæng også direkte påberåbe sig chartrets artikel 41, stk. 2, litra b), og i bekræftende fald, skal den heri indeholdte vending »under iagttagelse af legitime fortrolighedshensyn« da fortolkes således, at indsigt i rapporten kan afslås på dette grundlag?